

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer kedden és pénteken.

Ár a:
Egész évre . . . 6 ft. — kr.
Félévre . . . 3 ft. — kr.
Negyedévre . . . 1 ft. 50 kr.

Szerkesztői kiadói szállás:
Kenyeres Adolf ügyvédi
irodája, Nagypiaczón.

NEMESER

Politikai, közgazdászati és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

3 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr. (1—10 sornyi hirdetés ára mindig 40 kr.) — Bélyegdíj minden íglatáskor 30 kr. — Nagyobb hirdetéseknek alku szerinti. — Hirdetések fölvetnek a szerkesztőségben és Römer és Kammer nyomdájában.

A román-nemzeti politika. — A brassói testvéresülés.

(A Telegrafulu Románuluból.)

(Folytatás).

A mondottakból meggyőződhetik minden igaz román, a ki nem akar ábrándban élni, hogy nemzeti érdekeink biztosítása és előmozdítása végett Szerdahelyt elfogadott eszközök nem csak nem vezetnek célhoz, hanem ártalmasok és sérelmesek lehetnek a nemzetnek.

Mi azouban a mondottakból csak azon következményt akarjuk vonni, hogy a Szerdahelyt kezdeményezett politika nem vezet biztosan célhoz és ennek következtében nem zár ki más jobb nemzeti politikát.

Hasonló körülmények között nem esoda, ha a Brassai románok látva ezen politika hiányait, azt tették, mit helyzetük következtében tenni kötelesek voltak, t. i. nemzeti politikánkban más irányt kerestek és vettek.*)

A magyar ember Pesten és Brassóban.

A „Pesti Napló“ tárczacikk-írójához e napokban egy vidéki atyafi egy levelet intézett, mely sajtóságot tartalmánál fogva megérdemli, hogy e lapok tisztelt olvasói is tudomást szerezzenek róla.

A levél tartalma következő:

Tekintetes ur!

„Alólirott-e haza távol eső vidékének lakója, kinek a sors kedvező kegyelme e napokban először engedé meg Budapestet láthatni. Megérkezésem után legelső sétám űs Buda volt, melynek néhány ron-

*) Kilátásunk van, miszerint ezen derék czikk sorozat folytatattni fog, és akkor a többit is közöljük. — Szerk.

gált falán a hajdankor felett el akartam álmodozni. Ős Buda és Mátyás király palotája képezték vágyamat, s az új sikló igen kényelmesen szállított a palota alá. Bejártam azon csarnokokat, melyekben a mi nemeslelkű lovagias királyunk szokta országunk nagyjait fogadni, azon kertet, melyben hazánk védasszonya — kinek nevét csak lelkes hódolattal és izzta kegyelettel említgetik az utolsó kunyhóban is — időzni szokott. Hogy éppen e helyen kellett egy fájdalmas tapasztalást tennem! Sokszor bosszantott Pesten a magyar nyelv mellőzése „feliratokon“, s valóban nem is értem jó pesti testvéreim türelmét; mindazáltal alig illeté valami fájóbban lelkemet, mint annak látása, hogy a „magyar“ király és királyné lakában, azon palotában, hol a legmagasabb ajkakon is valahára zengnek anyanyelvünk hangjai, csak ily felirásokat olvashaték: „K. k. Schlosshauptmann“ vagy „K. k. Hofkeller“ stb. És csak ily feliratokat! Érttem én, hogy ő felségeik alattas közegeik e figyelmeletlenségét nem ismerik, de éppen azért tartom kötelességemnek kifejezést adni annak, mily rosszul esik a magyar embernek, ha koronás fejedelme lakában „külső“ jeleken észre nem veheti, hogy „itthon“ van.

Ezen levelet a „Pesti Napló“ tárczacikk írója a mondott lapban nem régiben közreadta és jegyzetekkel is ellátta, melyek nem épen a legkedvezőbb szintben tüntetik fel a jelenlegi fővárosi magyar társadalmi viszonyok állapotát.

„Érzékeny vidéki atyafi — mondja jegyzeteiben nevezett tárczacikk író — te még meg nem szoktad, hogy magyar hátadon dohányt vágjanak! Hisz ez így van rendében, s a te kötelességed ezt eltűrni. Ugy van édes magyarom! Ha az idegen pinczér nem akar magyarul megtanulni, nagyon természetes, hogy te tanuld meg az ő nyelvét, mert azért adsz neki jó borralót, melyet ő elfogadni elég kegyes.“

„Ha a koremsáros nem tartja szükségesnek zeneelődását magyarul is a közönség tudomására hozni, azért te szót sem szól, hanem elméged az ő német multságára. Hogy is ne? Ne mondja, hogy paraszt vagy, hogy te még németül sem tudtál megtanulni, noha ez kötelességed, erre születettél s Berlinben nevetve elmondják rólad: milyen derék faj ez a magyar, erőszak nem vetközheté ki nemzetiségéből, s ime önkényt hódol egy német pinczérnek, fogadónak vagy azon boltosnak, ki már magyar czé-

get sem akaszt ki boltja fölé, vagy azon dunagőzhajozási társaságnak, mely szemben a királyhalmmal a magyar akadémia szomszédságában csak ezt bigygyeszi fel: „Dampfschiffahrtsgesellschaft Waaren-Aufgabe.“

„Mindezt, mit a cseh Prágában, a lengyel Lembergben, a román Bukarestben, a szerb Belgrádban el nem szível, azt mi, a megadás csuhájába burkolva eltűrjük s a sajtó honfiszív sebeit be-kötjük „tűrőmfűvel és jajlapival.“

„Helyesen, mert ők nagy — mond nagy — nemzetek, te pedig csak nyomorult hetedfél milliós nemzetke vagy!“

„Türelmes magyar — derék magyar nép, még te igen sokra viheted, még dicsérő okiratot állítanak ki számodra a művelt Németországban (melyet hietőleg Bismarck is készséggel fogna aláírni, T.), mert te sokkal tisztességtudóbb nemzet vagy, semhogy a boltba, melyen magyar czég sincs, be se lépj, hol drága pénzedért jó magyar szót sem kapsz, ne vásárolj, ne egyél.“

„A napokban egyik vendéglő igen mulatságos jelenet színhelye volt. Egy derék vidéki ur két leányával leül s rendelni akar ebédet. Magyar hangjaira azonban a mosolygó pinczér csak hivatkozással német származására tudott felelni. A vidéki ur nem felel, felkél, s két leányával kifelé tart. Átalános meglepetés. A vendéglős megszeppenve hozzásiet. A vendég kijelenti, hogy magyar a pinczért (tehát nem kell nert) óhajt, s azonnal ott terem négy magyar gyerek. Milyen boszorkányi művelet!

„Volna minden, ha követelnéd. Hanem ahhoz te nem értesz, vitélő magyarom, mert te a harcztéren vagy a csárdában tudsz nagyon vitézkedni, hanem a pinczér, boltos, vagy vendéglős szörnyűséges finom műveltsége oly lesújtó hatást gyakorol reád, hogy szegyenkezve meglapulsz.“

„Ne hidd derék magyarom, hogy kevés bolt, vagy vendéglő van Pesten, hol magyarul ne tudnának, s csak azért élnek német szóval, mert magad nem követeled; ne hidd, hogy jogod van nyelvedet kívánnod azoktól, kiknek szolgálataért megfizetsz és kik hazádnak csak vándor népei; ne hidd, hogy mihelyt te makacs vagy, ők engednek; ne hidd, hogy a német nyelv tulkapásait e téren csak te magad idézted elő! Mindezt ne hidd, hanem legyen erős hited, hogy szeller vagy e városban, melynek ugyan

TÁRCZA.

Poroszország létre jövelele és terjeszkedése.

(Történelmi correpetitió.)

irta a Denevér.

(Folytatás és vége.)

Töb izben tett kísérlet a protestans vallás felekezetek egyesítésére 1817 év reformatió ünnepén sikerült, de hátramoszditólag foganatosítva, valódi haladás helyett pietisticus, „Muckerthum“ állván be, és némely künn megfordult lutheranus magyar pap ezen idézett viszony közepette sajtátította el az urvacora és áldáskor való, — a hocuspocust száműző protestantismussal meg se férő — kereszthányást. — 1821-ben a király a pápával, az azon év Julius 16. kelt „De salutem animarum“ bullát elfogadván, concordatumra lépett.

A német egyetemi hallgatók, kik nagy része az 1813—15-diki „szent háborúban“ részt vettek, academiái kiváltságaikban tetemesen korlátoltattak, mire különösen az 1817 October 18-diki warthburgi események szolgáltatott okot, — sőt Kotzebue meggyilkoltatása folytán 1819-ben a Karlsbadi ministeri értekezlet elhatározta, hogy a politikai czélokot követő academiái társulatok (Burschenschaften) feloszlatassanak, és több állítólagos demagog academicus ellen kereset indított; mely szigorú rendszabály azonban a nyilván üldözött társulatokból annál szorosabban össze függő titkos társulatokat hozott létre.

1824 Berlinben új vizsgálatok tartattak s több deák hurcoltatott várfogságra; — így fizetett a kormány egykori harcsoainak, kikbe tizenegy év előtt ő gerjesztette a szabadság szikráját.

1818-diki congressus óta poroszország mint nagy hatalom a német szövetségben pedig mint második tényező szerepelt és a tanács plenumában négy szavazattal bírt, — sőt az 1829 diki Drinápolban kötött béke alkalmával Oroszország és a porta közt mint közvetítő működött.

Oroszország és Austriával a francia júliusi forradalomkor sub titulo retinendae pacis még szorosabban szövöttek.

1830-ban és a későbbi lengyel felkelésekkor a porosz kormány mindig lehető szigorral működött az elnyomásban sőt mint régebben a bornabóri és borust slávokkal történt, most is germanisatori hivatását igyekezett betölteni.

Az élő generáció korszakát érve ezennel csak a főbb tényeket fogjuk ériutni.

1832-ben a hambachi ünnepélykor a szabad német egységi tűz újból feléledvén a „fekete, veres és arany három szín“ fogadtatott el német egységi nemzeti színül, — minek azonban keserű gyümölese az lett, hogy a Burschenschaftok tagjai hivatal képteleneknek nyilvánítván, a porosz kormány a kül egyetemekre való menetelt ministeri engedélytől tette függővé.

Bekövetkezett 1848, midőn a német szabadelvűek nem lévén kormányi uszályhordozók a magyar szabadság harcsookkal is a leghöbben ronkonszenveztek, (mit Gelch ramassi szász pap német országbani fogadtatása eléggé igazolt azon fogadtatással szemben, melyben Szalai és követtársai Frankfurtban részesültek.)

A szabadság, egyenlőség és testvériség eszméi

Europát felzaklatták 30 éves rothasztó béke álmából a trónok inogni kezdettek és ezen mozgalom élen mindenütt az egyetemi ifjuság állott. — Mig a dolgok Karlsruheban fejlődtek, Berlinben fejlődésükben Vilmos herezeg, a mai német császár által fojtattak el; — ő a népre lövetett és ezért „Der Kartetschen-Prinz“ czimvel tiszteltetett meg; — ő a veres fekete és arany színű zászló alatt a német szabad egyesülésért harcolókat lövette, azaz azon zászlót, melyet ma dynasticus érdekből magasan lobogtat, megfertőztette.

Az 1850-beli Porosz Osztrák hadjáratot, melynek négy osztrák vadász mint sebesült (Legedits altábornagy hadtestéből) és egy porosz tiszt szürke paripája esett Brunzellnél áldozatul, ismerjük; — a szent béke persze örök időkre megkötöttet és a poroszok akkor már gyűttis puskával ellátva az osztrákokat be kezdték húzni a Schleswig-Holsteini credoba. —

De a dolog még nem volt megörlelve, Austria még mindig bírt némi népszerűséggel a német nemzet előtt, tehát 1864-ben vezette Poroszország Ausztriát ismét Schleswig-Holsteinba — a jégre, — és a már akkor szerepelt Bismarck terve fényesen sikerült. —

Bismarck dicséretére legyen megemlítve, hogy ő bebizonyította miszerint diplomatának nem szükséges a jogi vizsga diplomája.

1865-ben Cusa Sándor Romania trónjáról elüzetvén, csak hamar tukmáltatott Hohenzollern Károly herceg román szomszédjainkra, hogy eshetőleg a már tervezett osztrák — porosz háború esetére, a románok viszonyait kizsákmányolva és az Erdélyi románok holyzetét is javára fordítva, porosz kerülő csapatul szolgálhasson az osztrákok ellen.

1866 eseményeit ismerjük, és csak azt jegyez-

egyetlen jelentősége csak az, hogy az a te országod fővárosa, melynek szepítéséhez szabad is áldoznod, de hol egyéb kereseted nincsen.

(Vége következik.)

Magyar delegáció.

A hadügyi és külügyi albizottságok Bécsben, június 12-én d. e. 11 órakor ülést tartottak.

A hadügyi albizottság, melynek elnökévé Bittó helyébe Trefort választott, általánosságban tanácskozott a hadügyi budget fölött és megérintette azon czimeket és tételeket, melyek iránt a hadügyminiszternek tüzetes fölvilágosításait ki fogja kérni. A kormány részéről Lónyay volt jelen. Az albizottság elhatározta, hogy naponként d. e. 9 órától fogva ülést tartand.

A külügyi bizottság, melynek elnöke gr. Széchen Antal, előadója ifj. Szogyényi-Marich László, a hozzá utasított költségvetést általánosságban végig tárgyalta, föntartván a végleges határozást azon tételekre nézve, a melyek az idő szerint kiváló politikai jelentőséggel bírnak, a melyenek egyebek közt a római s német képviselőt. Ezek iránt maga a külügyminiszter fog fölvilágosítást adni. Az osztrák Lloyd tétele hasonlólag függőben maradt, míg a magyar kir. kereskedelmi miniszter kilátásba helyezett és személyesen adandó fölvilágosítása elő lesz terjesztve. A kormány részéről b. Orczy volt jelen.

A pénzügyi albizottság tudvalevőleg f. hó 19-én fog ülést tartani, a tengerészeti is csak ez idő körül fog egybegyülni; nyilvános ülés pedig 20-dika előtt nem várható. Ezek alapján a delegációk befejezését július hó közepére teszik.

A delegáció elnöke, gr. Majláth Antal, a nyilvános ülések kezdetéig, egészsége helyreállítása végett, Pöstyénben időz. A delegáció tagjai még nincsenek teljes számmal Bécsben, s az itt levők közül is egynéhány megyéjébe távozik a közelebbi szervező gyűlésre.

A külügyérségi budget előleges tárgyalására kiküldött albizottmány 11 órakor reggel gyűlt össze. Jelen voltak: az elnök, gr. Szécsen Antal. A jegyző Szogyényi és 8 bizottmányi tag.

A külügyérségi budgetnek mind azon tételeit, melyek ellen kifogás nem tétetett, az albizottság elintéztetnek jelentette ki, vagyis elfogadásra ajánlani fogja.

5 pont függőben maradt, úgy mint a rendelkezési alap az albizottmány által nem javasolt 60.000 frrtal való fölemelése, — a német kisebb államoknál levő követésekre, a csász. és kir. párisi nagykövet fizetésére, — a római követés megtartására vagy megszüntetésére, — végre az osztrák Lloyd segélyezésére vonatkozólag.

Haynald érsek érdekes fölvilágosításokat nyújtott a Rómában levő osztrák-magyar „Uditore di Rotta“-ról, továbbá „Silvestri bibornok piatto cardinalicio“-ja tételéről. Az uditore a római legfőbb egyház-bíróság tagja, a mely bírósághoz minden katolikus hatalom egy-egy uditoret nevezett ki és mig e téren újabb határozatok nem hozatnak, az osztrák-magy. uditore fizetése további huzására jogositva van. E törvényszéknél szokás, hogy mindig annak legidősb tagja bibornoknak neveztetik ki és azon hatalomtól, mely öt uditore-jévé kinevezé, 4000 csudi

zük meg, hogy habár Austria veresége, némileg az 1867-diki osztrák-magyar kiegyezkedést tényezte, — de Poroszország győzelmének nagy részét Austria zilált söt forrongó bel — és Olaszországi viszonyainak köszönhetette, — köszönheti évszázadok óta követett céljának a német birodalombani fensőbbsege és vezér szerepe elérését.

Az 1870—71-diki francia — porosz (vagy mint az Austriával folytatott testvér elleni harc megkülömböztetése kedvéért nevezni szeretik) szent harc lefolyását láttuk.

Poroszország Sedanig bezárólag nagy volt és bámulatot érdemelt, de bekebelező vágya és Tschingiskhán módjára folytatott későbbi harca undort keltett minden józan gondolkozó népbarátban. — Hogy német országnak a bekebelezett tartományokhoz mily joga van a Nemere 15. és 16. számaiban eléggé fejtegettük.

Vilmos német császár magasan lobogtatja a német egység három színű zászlóját! vajjon befog-e következni azon idő melyben ezen zászló 1832-ben kitűzött és 1848-ban megindított céljának fog megfelelni? —

A szabadság, egyenlőség és testvériségen alapuló német köztársaságot rokonszenvvel fogjuk üdvözölni; — — — de előzményekből következményeket kiki vonhat.

D e n e v é r .

külön tiszteletdíjat huz. Jelenleg Silvestri bibornok, az osztrák-magyar uditore, van e helyzetben és innen ama tétel a külügyérség budgetjében, mely tételnek eleget tenni az osztrák-magyar monarchia mintegy becsületbeli kötelessége.

Az albizottmány el is határozta e két pont elfogadását ajánlani.

A pári nagykövetnek eddig 20.000 frrtal több fizetése volt a londoninál. E nagyobbfizetésnek értelmé nem levén már ma, hogy Franciaország köztársaság, a bizottmány kérdést fog intézni a kormányhoz e különbség megtartása iránt. A berlini nagykövetség költségei 47.000 fitra rugnak. A kormány ez összeget megtartani óhajtván, az albizottmány, bár kevesli azt, a mellett teend ajánlatot.

Báró Orczy Béla kijelenti, hogy a konzulátusi hivatalok betöltéseinek a tavali delegációnak ez irányban nyilvánított óhaja szerint már az idén is tekintettel voltak és tekintettel lesznek is mint azelőtt, úgy ezentul is a magyarajku, vagy legalább magyarul tudó egyének alkalmazására. Azt is ígérte, hogy a keleti akadémián a magyar nyelvnek is fognak tanszéket állítani.

V i d é k .

S.-Szent-György, 1871, Junius 12-án.

A „Nemere“ 39-ik száma egy közleményt hozott tőlem a S.-Szent-Györgyön állítandó „honvédszobor“ ügyében.

Ezen közleményre ugyan az Ön becses lapjában kevés az előtt megjelent szemérmek cikkekese szolgál alapul, mert abban nem tudom szándékosan e, vagy a tényállás nem ismerése miatt — a szobor-ügy Gábor Aron emlékével össze lévő zavarva, szükségessé láttam a valót híven nyilvánosság elő hozni, nehogy a szoborbizottság hallgatása által egy évtizedes mulasztást magávé tegyen.

Megvallom egy perezig azon önző hitben élttem, hogy levelem a szemérmek búslakodó honvédet is megnyugtattandja; de csalódtam, mert Ujvárosi ur hazafi búja nem ily fajta forrásból szokott magának vigasztalást meríteni.

Legalább erre mutat a „Nemere“ 44-ik számában újabb megjelent májusi sohajtozás.

Azonban ez ellen sem lenne kifogásom, ha író tárgyilagosa marad s aggodalmi önzetlenségi rovására, kesergő hangulatához hűtlenül igénytelen személyem jogosultsága felett mosolyt gerjesztő kérdőjelül nem görbül; de így bár tollharcot folytatni sem időm, sem kedvem, miután fel vagyok híva, hangzatos búcelkedését megjegyzés nélkül nem hagyhatom.

Azt hiszem, hogy mint a szoborlétesítés eszméjének egyik igénytelen elő harciosa, s az e ezéla alakult bizottmány jegyzője, nem hivatlanul léptem fel, midőn a bizottmány működésének s a pénztár állásának eredményét röviden jelezni kívántam. Sőt ellenkezőleg az ügy mikénti állása felől közvetlen tudomással bírván — ezt ópen kötelességemnek ismerem. S ha levelem által Ujvárosi ur reményt meritett énjét a bukór bilincseiből a haza számára megmenthetnem nem sikerült, annak oka én nem vagyok.

Mind az által bámulnom kell azon törekvést, melyel Ujvárosi ur a pénztár állására vonatkozó adataimot tönkre tenni igyekszik. Mert felfogásának üvegharangja alatt az általam közölt számok buvárlatába merült, s a rémletes mélységből oly hiányokat hozott napvilágra, melyeknek felfedezésére legalább is Columbusi lángész kívántatott!

Holott egy tekintettel a közölt számokra a bennfuladás veszélyének aggodalmi nélkül is meggyőződhetett volna arról, hogy az a hosszadalmas, majdnem négy éven keresztül vonuló számadásnak csak egy rövid kivonata, melynek ezélja nem a pénzek mikénti s hová lett elhelyezésükre való rámutatás, hanem a főösszegnek kimutatása volt, mint ezt a közleményemet kivonatilag átvett tekintélyes napi lapok a „Hon, Magyar Polgár“ s. t. b. helyesen felfogták, értelmezték.

Ennyit kívántam a 44-ik számú turbékolásra megjegyezni s evvel egyuttal az ügyet befejezettek is tekintem.

De záradéku nem mulaszthatom el, Ujvárosi ur utóbbi levelének helyes irálya felett elismerésemet nyilvánítani, mit összehasonlítva előbbeni cikkekéskéjével — nagy haladásra mutat.

Csak előre! sok szerencsét kívánunk írói pályájához!

E l e k e s E n d r e .

Laborfalva, 1871. Junius 15-ike.

Tekintetes szerkesztő ur!

A Nemere 36-ik számában „Vidék“ rovat alatt megjelent közleményemet (a szentiványi examenról) ugyan ezen lap 40-ik számában az érdekelt plebános ur megezáfolni akarván, nagyon is a szarva

közt kereskedék, mert hát az igazság elhajított köve evvel az uttal nem az én, hanem az ő fejére találta koppintani. No de a ki rövid fegyverénél rövidebb látásával az üli helyet saját tyukját is megtudja löni, annak az efféle csalódások könnyen megbocsáthatók . . .

Azt mondja a plebános ur, „ki hívta és miért jött K. L. az examenre“. — Jaj, plebános ur! hát nem tudja, hogy egy tanítót mindig van mi vonza az examenre? Engem az érdeklődés hívott látni és ballani, mert én a csalhatatlanságban nem híve, azt gondolom: a tanítónak szent kötelessége nem ismereni a netovábbat, s a más eljárásával a maga tapasztalatát összehasonlítgatva új ismereteket szerezeni. Hát a plebános urat az effélek nem érdeklik? „Baj nó! nagy baj“ hogy egy tanító, — kit nem is hívtak az examenre — a plebános ur eljárása ellen, ha mindjárt okkal is — száját föl meri tátani. Hogy is romlott a világ úgy meg! Ezelőtt efféle nem történhetett. O tempora, o mores! Megbotránkozásomért az irás szavaira utal. „Ha a szemed megbotránkoztat vájd ki azt“ igen, de tessék tovább olvasni. „Ha más megbotránkoztat, köss egy malomkövet anyakadra s öld a vízbe magadat.“

Kérdésemre: mellyik törvény ad kiváltságot a Szentiványi iskolának a többiek felett később kezdeni s előbb végezni, kár volt oly helykén avall a köpeny forma „szükséggel“ felelni; mert hát az a mentség még is csak olyan szükséges köpenyegnek látszik, mely a mentegetőző vállairól oly időtlenül lóg le. Aztán az indulatoskodás káros is, nem is lelkesíti elhivatás, mert a béke és szeretet törvényét nem doronggal terjesztik.

Hogy a nevelésügy haladásának gátjait lerombolni óhajtom, az igaz, — de evel még nem a van mondvá, — hogy annak végrehajtására vállalkoztam volna. De hogy a plebános ur rossz hasonlatosságára: „Könnyebb egy töltéssel két kutyát löni“ megfelelőhessek, azt mondom: szerencsésnek érzem magam, hogy töltésem ilyen jól talált.

Kik akarták eleitől fogva a felekezeti féltékenység gátjával az egész vizet saját malmokra vezetni, utalom a plebános urat az Orbán Balázs „Székelyföld leiratára“, melyből megtanulhatja, kik is hogy vezették nem csak a vizet, de a malmot is a magok részökre. Van tehát hol örömlenek s legyen is, de azért mi sem szabad hogy meghaljunk.

A népiskolai törvény eleibe, az erőszakos örendelkezés csak az én vérmes képzelődésem szerént áll, tehát arra elég felelet a laborfalvi bíróhoz irt levele (melyet állítása szerént) hivtelenül idéztem, de melyen a plebános urnak, ha „ezédola“ volt is, lelke is, neve is rajta van.

A mi helyzetemrei gunyos megjegyzését illeti, alázatosan azt felelem: ha nincs oly gazdag szellemi aknám, melyből az aranyból ezüstnél drágább kincsek szórva szóródjanak, minden esetre annyival bírok, mennyi elégséges egy néptanítót, kitartó szorgalom mellett, a nevelésügy gátján jó napszámossá tenni.

Végre pedig avall végzi be czáfolatát „rontsak, bontsak, zakatoljak éjjel és nappal, mert munkásságomra rá se hederint“. Én még eddig úgy zakatoltam, hogy azért gyűlölséget magamra, mint más, nem vontam.

Tudom nem veszi jó szíven, de cserébe én is egyet ajánlok a plebános urnak. Ha még valaha efféle terhes munkára vállalkozik, melynek ide megszkott papi kényelmét is felkelti áldoznia, — vigyázzon arra, ne ide nézzen s tova vágjon, mert ha én nem is, de az igazság minden esetre a plebános urat érdemesíti saját koponyája betörésére.

K á d á r L a j o s m . p .

K ü l f ö l d .

FRANCZIA ÜGYEK.

A versailles-i nemzetgyűlés költségvetés-bizottsága előterjesztette javaslatát a hadikárpótlás törlesztésére fölveendő 2 1/2 milliárdnyi kölcsönre vonatkozólag. Ezen törvényjavaslat két első cikke következőleg hangzik.

Első cikk. A pénzügyminiszter fölhatalmazatik 2500 milliónyi kölcsön fölvételére, mely kölcsön egyenlő kamatlábal fog bírní, s oly föltételek mellett fog realizáltatni, mely az államkincs érdekeivel s az alkudozások könnyűségével leginkább megegyezik. —

Második cikk. Ezen 2500 millióba azon összeg is beszámittatik, mely a kölcsönfölvétel, váltóveszteségek, küldések és alkudozások födőzésére szükséges.

Azon legitimista peticziók és klerikális iratok mellett, melyek most elárasztják Versaillest, oly föliratok is forognak aláírás véget közkézen, melyek Thiersnek köszönetet mondanak a fölkelés legyőzéseért, s a köztársaság védelmezéséért. Az elsőket,

mondani sem kell, hogy csupa pap, barát és apáca írja alá, míg az utóbbiak alatt mairek, tanítók és tanárok s az intelligencia színe-javának nevei szerepelnek. Ezen fölirat-özönvíz különféle áramlataival kiválólag jellemzi Franciaország helyzetét: a szakadás az ellenpártok közt mindig tágasabb lesz. A pártmozgalmak hullámzása eként a versailles-i nemzetgyűlésből kihat az országra, a nép magas és legalsó rétegeire, s így a csomó mindinkább összebonnyolódik, melynek megoldása nagyban függ attól is, vajjon melyik pártmozgalom áramlatának sikerül a védéken a többi fölé kerekedni.

A bonapartisták a legutóbbi időben szörnyen fegyverkeznek s harcias arcot öltenek. Nagy valószínűség van az iránt, sőt a dolognak már hivatalos nyomai is vannak Versaillesben, hogy a bonapartisták részt vettek a párisi fölkelés előidézésében. Ha ez hivatalosan be fog bizonyítani, a bonapartizmus ügye Franciaországban, úgy, mint az egész világon, örökre tönkre lesz téve, s így a Bonaparték neve a francia trónkövetelők lajstromából örökre ki lesz törölve.

Bercy mindenesetre a fölkelők gyávaságának köszöni főállását. A petroleum, s a többi gyuanyag már föl volt halmozva, azon czélból, hogy ezen városrészt, a benne levő bor- és pálinka-készlettel együtt, fölgyjútsák, az elhatározó pillanatban azonban egy bomba esett a gyújtogatók közé, kik szerte szaladtak anélkül, hogy pokoli tervüket kivitték volna.

Legtöbb bátorságot tanusítottak a nők, azok ép úgy, kik a katoasággal egy sorban harcoltak, mint azok, kik a gyújtásokkal voltak megbízva. A petroleumos nők szektáján kívül most még egy női szektát fedeztek föl, melynek föladata volt a katonákat vitriollal szemközt önteni.

Azon körülmény vezetett ennek fölfedezésére, hogy sok tisztet és katonát találtak, kiknek arca iszonyuan el volt égetve. Meggyőződésé akkor lett a dolog, midőn a versaillesi fogolynöknél vitriolos üvegeket találtak. Ezen nőknek katonai szervezete volt, s saját utasítás szerint jártak el.

A commune néhány tagjának a szigorú kutatások daczára sikerült fölfedezhetlenné tenni magát. Sokan pedig tul menekültek a határon. Serailler, a commune egy tagját, kit egyszer már, állítólag, megölték, szintén a menekültek közt van. Ő az Abaut kir utzában rejtette el magát. A katonaság lehetett lenné tette rá nézve a menekülést. Most tehát egy bizonyos helyre menekült, itt fölszakította a köveket s az iszonyu csatornán át kimenekült Párisból. Brüsselen állítólag több kommunistát elfogtak. A nevet még nem lehet biztosan tudni.

Legujabb.

Flórencz, jun. 14. Hg Hohenlohe ide érkezett. A kamra helyben hagyta a Sz. Gothárd-vasut tervét.

A belügyminiszter egy köriratban elrendeli, hogy a präfektek a hiveknek, a pápai jubileum megülnésére teljes szabadságot engedjenek.

Prága, június 14. Az itt állomásozó csapatok katolikus része a pápai jubileum ünnepélyén részt vesz.

München, június 14. A Flórenczben levő bajor követ oda utasított, hogy a követség székhelyét Rómába át tegye. Döllinger megkapta az oxfordi egyetem részéről a Doctor juris civilis tiszteletbeli oklevelét.

Berlin, június 14. A „Reichsanzeiger“ az értékpapírok és díjegyek birtokosait illető törvényt, továbbá a császár egy rendeletét közli, mely által a porosz bank fölhatalmaztatik, hogy Elzászban s Lotharingenben irodákat s ügynökségeket állíthasson föl.

Berlin, június 14. A „Kreuz.“ szerint a császár a pápának jubileumához jó kívánatait fejezte ki.

London, június 14. A „Times“ jelentése szerint, berlini tőkepenzeseknek azon ajánlat tétetett, hogy a francia kormánynak 6 hónapra 16 millió font st. adjanak, mely összeg kincstári jegyek által biztosíthatnák.

Emis, június 14. Az orosz császár a bécsi orosz követet, Novikoffot ide rendelte; hírlik, hogy az orosz császár s Ferencz József ő fölsége találkozására készítették elő.

Bécs, június 15. A magyar delegáció tengerészeti albizottsága a költségvetést részleteiben tárgyalta. Beható vita tárgyát képezte, hogy a hajólegénységnek csupán meghatározott kiegészítő kerületei legyenek, honnan a szárazsi hadseregbe ujonczok nem állítandók. A hajólegénység létszámának fölemelése a mozgósítás rögtöni szükségletének fedezése tekintetéből ezen többlet valamint a tengerész tisztek fizetésének kétszer vissza utasított de ismét kért fölemelése okozza az 1872. szükséglet nagyobbodását.

A költségvetés néhány kérdés függőben hagyásával elvégeztetett a hadügyi bizottságban.

Kuhn a hadcsapatok állandó elhelyezésére, területi hadosztályok föállítására nézve előterjesztéseit beadja. Trefort Eber, Szapáry, Bujanovics, Széll megvizsgálásra kiküldettek. A Ludoviczeum ügyében a hadügyminiszter kijelenti, hogy az alapokból 1.400.000 frt. azonnal átvehető 500.000 frt. pedig mihelyt az alapítók beleegyeznek. Az épület a barakkórház elkészültével átadható. Az albizottság holnapután ülést tart.

Berlin, július 15. A Reichstag ma egy császári trónbeszéd által záratott be. A trónbeszéd köszönetét fejezi ki a Reichstag által a sebesült harczosok és az elesettek hátramaradottainak segélyezésére megajánlott eszközökért és kiemeli a birodalmi alkotmány új szerkezetét, mely Németország államjogi viszonyait megfelelőleg átídomította és megemlékezik az 1871-ki pótköltségvetésről, mely a szövetségi államok viszonyait a birodalomhoz, szabályozza.

A trónbeszéd így folytatja:

Az Elsass és Lotharingiában létesítendő intézményekre nézve a törvényes alap eléretett és reméli a császár, hogy ezen területek lakossága a Reichstagban folyó tárgyalásokból azon meggőződést merithette, miszerint a német kormány és nép akarata és szándéka, hogy a visszaszerzett tartományt az érvényes intézmények lehető kiméleése szelid igazgatás és a törvényhozás szabad fejlődése által bensőleg is szorosan egyesült tagjává a nagy birodalomnak forrasza. —

A trónbeszéd utal a Franciaországgal kötött végleges békére és a Reichstag bezárasának a diadalmi ünneppel egy időben történetére és reméli, hogy a hazatérő képviselők ezen nemzeti ünnep hatása alatt annak biztos tudatát is viszik magokkal, hogy a német népviselet hazafiai odaadásának is része van a haza nagyszerű fejlődésében és az ünnepély fényében. Végül reméli a császár, hogy a jelen béke tekintve Németországnak igen megszilárdult viszonyait minden külhatalmakhoz, tartós lesz.

Róma, június 14. Több küldöttség a külföldről már megérkezett, mások váratnak; némelyek már a vatikánban is fogadtattak. A város teljesen nyugodt.

Magyar színház Brassóban.

Szombaton f. h. 17-én adatott „a párisi szegények“ 6 felvonásban. Váci Vilma kisasszony jutalmul. —

Szép, hogy ily tehetséget a közönség egy párszori fellépése után már jutalmazni tudott, de mind értesültem kár volt, mert a tiszta jövedelem csak egy tizede a jutalmazandó.

Vasárnap f. h. 18-án felemelt helyárral „Janku Abraham“, 4 szakaszban adatott egy néhány álló s kevés ülő közönség s üres padok, emeleti és földszinti üres kőrszékek jelenlétében. E silány érdeknélküli darab, miután már az igazgató jó eleve barátságosan figyelmeztetve volt elmaradhatott volna a jobb vizontlátás korszakára! De nem! Györffy ur adott szavának daczára sietett, nem hallgatva senkire és nem gondolva meg, hogy talán még ta-

lálkozni óhajt, ha él, a Brassói áldozat kész magyar közönséggel, úgy tett, „mint azon beteg, kinek az orvos gyógyszer adagokat rendelt óránkénti bevételre, de ő egyszerre mind bevette s ezzel magát tönkre tette, életét veszté.“

Annyit megjegyzek, igazgató ur, hogy jó lesz a közönség óhajtásait ezután meghallgatni s nem önféjüleg cselekedni, s ezután is bár hová vezetendi utja, ha jól leend dolga, ne feledje bucsúzása beköszöntetését. Adja az ég, hogy S.-Szt.-György s a többi városok érd. közönségekből távoztakor több baráti kezeket szórithasson, mind itten! Isten önnel, édes, adott szavát nem tartó, színigazgató ur, s utra valóul írja füleimégé, hogy „szép az adott szó“ de csak úgy, ha meg is tartja! A revoir monsieur!

M. K.

A „Nemere“ eredeti táviratai.

Feladatott Pesten 19-án 11 óra.

Erkezett 20-án 5 óra

A magy. püspökök egy része Grázi hir szerint készebb lemondásra mint a csalhatatlanság kihirdetésére. A határörvidék polgárosodása a zágrábi hivatalos lapban hirdettetett.

V e g y e s.

(A Z a j z o n i f ü r d ő.) Folyó h. 18-án a szomszédunkban fekvő Zajzoni fürdői helyiségek megnyitattak. A Zajzoni község előtt Tatrang vizén átvezető hid ujan építettett, minek folytán az oda vezető ut természetes kellemessége mellett, telyesen biztossá is vált. Minden fürdőhelyiségek kitünő lábra állítottak. A vendégek számára kényelmes szállások állanak készen. Zenekarról és jó vendéglősről gondoskodva van.

(Ipar-kiállítás Segesvárt.) Mint 3 év óta évenként úgy az idén is a Segesvári iparegylet alapszabályai értelmében, iparkiállítást rendez, mely Julius 18-dikán megnyílik és Julius 20-dikán bezáratik.

Kiállíthatatnak minden Segesvár város és szék iparosai készítményei.

A legjobb készítmények első jutalomdíjul egy ezüst forint nagyságu és értékü jelpénzben részesülnek. —

A jelpénzek megszerzése és egyéb költségek fedezésére az iparegylet sajátjából ft. 200 áldoz.

Honí iparkedvelőnek az iparegylet ilyféle működé csak örvendetes lehet, és óhajtandó, hogy a Segesvári iparosok ezen kiállítás által a legszebb eredményben részesüljenek.

A legérdekesebb tárgyak kiállítói nevei a kiállítás után ígért jelentésben közöltetni fog.

(Brassó, június 14-én.) E beceses lap hasábjain néhai abbás Kovács Antal neve többször említve s megtisztelve volt. Ezennel legyen szabad nekem is, a boldogult több irányban kiérdemelt tiszteletéhez némileg járulnom. Kovács Antal a 30-as években leve plebánosa a helybeli kath. megyének. Akkoriban még fennállott törvényes szokás szerint az egyház világi ügyeit minden megyének a plebanos a laikusokból püspökiileg kinevezett Curatorral gondozta, ezt Kovács is tehette volna, de nem tette, sőt, hogy a megye részéről az egyház, az iskolák, szóval minden jó s nemesiránti érdekeltséget mi inkább fokozhassa, a mennyiben akkori tájban lehetséges vala, alkotmányos életet teremtett megyéje kebelében. A megye 24 tagjai mint a plebanos tanácsadói által képviselteté magát és e képviselőtestületnek — congregatióknak — a gondnok és jegyző személyében tisztviselei voltak. E testület teendői bizonyos statuták — alapszabályok által voltak körvonaloza.

Ebből nem tűnik-e ki az, hogy a nemcs boldogult megyéjét nem csak mint gyermekét, de mint lelki barátját is kívánta átölelni. — De mint minden e földön tökéletlen, úgy a boldogult által létre hozott első alapszabályok sem lehettek arra teremtve, hogy örök időkre korszerű szolgálatot tehesse nek. —

Ezt a megye tagjai közül többen érezhetőleg tapasztalták is és ezért — különösen egy 2 és 1/2 év óta azon voltak, hogy ugyan azon szent czélból, melyet boldogult Kovácsunk is szemé előtt tartott, a megye első alapszabályait a mai követelményekhez képest számba véve e lehetőségig reformálják. Ez meg is történt, az ujonnan kidolgozott alapszabályok f. e. február hó 20-án 59 o. szám alatt nyerték meg a püspöki megerősítést és ezek alapján már folyó hó 19-én szervezte magát a megye. Továbbra is jó sikert!

Y.

Közgazdászati rovat.

Brassói piac junius 15. 16. 1871.

64 kupás köböl tiszta buza ft. 8—8.80 — Elegy-buza ft. 6.70. — Rozs ft. 6.80. — Árpa ft. 5.20. — Zab ft. 3.30. — Törökbuza ft. 5.60.— 6. — Törökbuza-liszt mázsa fr. 6.20. — Borsó ft. 8.60. — Haricska fr. 5.40. — Fekete borsó fr. 4.60. — Fuszujka ft. 6.20. — Lencse fr. 7. — Lenmag fr. 10.60—12. — Kendermag ft. 4.40. — Köles ft. 5.40. — Köleskása fr. 10.80. — Arpakása ft. 11. — Gyöngykása fr. 12, egész 20 fr. — Buzakása fr. 12 köb. — Pityoka fr. 3.60. — Dió fr. 6.20—8.

Egy mázsa korpa fr. 2.40. — Szalona fr. 35. Füstösszalona fr. 36.50. — Fris hár fr. 36. — Sózott hár fr. 35. — Sonka fr. 44—45. — Szaláni ft. 57—58. — Fagyú nyers fr. 24. — Fagyú olvasztott fr. 31. — Gyertya fr. 33. — Takarékgyertya fr. 35. — Szappan sárga fr. 23—24. — Szappan fekete fr. 21. — Szappan szurok fr. 21. — Hamuzsír fr. 14—15. — Rúdvas fr. 13.50. — Pántvas fr. 13.60. — Szentdomokosi réz fr. 57. — Szurok mázsa ft. 11. — Kender fr. 18, egész 24. — Photogen fr. 13.50. — Petroleum I. 14. 1/2, II. fr. 14. — Deget fr. 3. — Egy veder sajt fr. 2.80. — Turó mázsa fr. 26. — Orda fr. 2.40. — Egy kupa tehénvaj fr. 1.50. — Juhvaj fr. 1. — Zsír kr. 95—1 fr. — Len-magolaj fr. 1.06. — Repezeolaj mázsa fr. 35. — Lábzsír 80 kr. kupa. — Egy mázsa viasz fr. 100. — Egy mázsa méz fr. 45. — Marhabús 22 kr. — Disznóhús 24 kr. — Berbécshús 15 kr.

Egy oka ezurkány fejer gyapju 74 kr. — Czigája fr. 1—1.40. — Báránygyapju fejer kr. 80, fekete fr. 1.05, — czigája fr. 1.45. — 36 foku spiritus, egy fok 14 kr.

Egy német öl cserháj fr. 9.20. — Tüzifa fr. 11. — Kasza 7, 7 1/2, 8 markos száza fr. 53, 55, 57. — Marhabőr pájja fr. 20, egész 36. — Juhbőr fr. 2—3. — Keeskebőr fr. 3, egész 5.40. — Szatyán fr. 7 1/2 mázsa. — Kordován: kötés 13 % nehéz 27 fr.

Viza 84 frt. — Pozsár 85 fr.

Nyilttér. *)

Györfly utlevele.

Több hetek óta körünkben mulata Györfly ur szintársulatával magyar közönségünk nem remélt pártolásba részesített s a „Nemere“ is tért engede néha előadásairól elnözleg tudósítani. Elnözleg mondjuk, mert tekintetbe látszottak venni az ítéssz urak, hogy vándor társulattal van bajok. Most a társulat egyeseseinek szerencés utat kívánunk, s minél előbbi szabadulást egy önfejűség nyavalyában szenvedő igazgatótól, de e vándor társulat igazgatóját nem bocsáthatjuk oly ridegen körünkben, mert hisz ő nagymértékben meghálálta a Brassói közönség nem érdemelt pártolását a miert is jövőre sőt örökre távol óhajtjuk maradni.

Ugy látszik az igazgató ur nem a közönség többsége óhajjának kíván eleget tenni, hanem saját sárga feje rögeszméje szerént cselekszik, sőt mi több, még akkor sem enged, ha tesületileg felszólítatik. Mi egyébbel nem óhajtottuk öt leczkézni, csak hogy íres, színháza legyen, saját fárada l m a j u t a l m á u l kitűzött darabjában. Reméljük, hogy S.-Szt.-György és Kézdivásárhely nagyérdemű közönsége tudni fogja, miként keljen fogadni olyan színigazgatót, a ki a közönség lelkes pártfogását nem kívánta méltányolni.

Többen a Györfly szintársulat volt pártolói közül.

*) Az e téren megjelent cikkekért csak is a sajtóhatóság ellenében vállal felelősséget „a szerkesztőség.“

Értékpapiros és pénzárak Brassóban Jun. 19.

	Pénz.	Árú.
Hitelintézeti sorsjegyek	172 75	174 25
Osztr. nemzeti adósság ezüstben	68 —	69 —
„ „ „ papírban	58 —	59 20
Magyar jutalmi sorsjegyek	92 40	93 60
„ „ földtchem.	78 —	80 —
Erdélyi „	75 75	77 —
Bánái „	76 75	78 25
1839-ki sorsj. kölesön 1/1	283 —	284 50
„ „ „ 1/2	282 —	284 50
1860-ki 500 frtos 5% sorsj.	98 80	100 —
„ „ „ 100 „ „ „	111 75	113 25
1864-ki 100 „ „ „	125 25	126 50
Cs. kir. arany	5 93	5 96
Ezüst	123 —	129 —
Ezüst szelvény	120 —	126 —
Osztr. magy. 8 frtos arany	993	10 —
Napoleon'd'or	993	10 —
Angól souverigns	12 —	12 45
Vereinsthelér	180 —	188 —
Porosz tallér	1 80	1 85
Ikosár	2 18	2 24
Rubel	1 90	2 —

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: **Kenyeres Adolf.**

Dr. Mysz Ede,

orvos és sebész-tudor, szülész, szemész és műtő. 107 3—3

Lakása: Brassó lópiacz 20-ik szám.

Tudatni kívánja a t. cz. közönséggel, miszerént Pestről vissza tért és rendeleti óráit mint eddig délálótti 11—12 óráig tartja, valamint azt is, hogy az országos szemgyógy intézet vezetését ismét átvette.

485/1871 sz.

115 1—3

Árlejtési hirdetmény.

A Brassói magy. kir. mérnöki hivatal iródájában 1871. évi Julius hó 7-én délelőtti 10 órakor szóbeli kisebbitendő — árlejtés fog következő építési — helyreállításokról el-elkülönítve tartatni és eddig:

1. Az Ojtozi ut 46 3-4/8 mértföld szakaszán létező 68 számú hid kijavításáról; összeg 195 for. 50 kr.

2. Az Ojtozi ut 44 6-7/8 mértföld szakaszán létező 59. számú hid kijavításáról; összeg 1198 forint. 25 kr.

3. Az Ojtozi ut 48 2-6/8 mértföld szakaszán létező karfák helyreállításáról; összeg 498 ft. 43 kr.

4. A Nagy-Szebeni ut 35 0-9/8 mértföld szakaszán létező 422 számú hid ujbóli építéséről; összeg 3644 frt.

A vállalkozni kívánók sziveskedjenek tehát fennevezett napon és órában, az 5 % bánatpénzzel ellátva, a m. kir. mérnöki hivatal iródájában megjelenni, hol a közben is az árlejtés és építés — szerződési iratok megtekinthetők.

Szabályszerű írásbeli ajánlatok csak is a szóbeli árlejtés kezdetéig fogadtnak el.

Brassó 1871. évi Junius hó 2-án.

A m. k. mérnöki hivataltól.

Hirdetmény.

Előpatakán az ujan épült Gidófalvi féle házat haszonbérbe véve, abban étesarnokot rendeztem, a melyet folyó h. 15-dik napján F e k e t e c s a r n o k a cím alatt megfogok nyitni. Jó ételekről és italokról jutányos árokon, valamint pontos szolgálatról gondoskodni fogok. 105 5—6

Uj üzletemet a t. cz. közönségnek figyelmébe ajánlván, vagyok alázatos szolgálja

Fekete Josef.

2357. polg szám.

116 1—3

Hirdetmény.

Az alólirt birói kiküldött által ezennel közhírré tétetik, hogy miután a tekintetes városi és vidéki tanácsnak 1871 Aprilis 10-én 2357, szám alatt kelt rendeletében az ügyvéd Mayer Josef által képviselt Maxman Christina, Aescht Elisabetha ellen 18. cs. k. arany és járulékaierüti követeléses ügyében a rá-mautszában 1177. szám alatti háznak 1817. Junius 3-ikára meghatározott árverezése eredménytelen maradt, annak árverezése 1871. Julius 1-ső napján mint a második kitűzött határidőben fog megtartatni, a mely határnapon a nevezett háztelek szükség-estében a meghatározott becsáron alolis elfog adatni. Az illető árverezési feltételek a 2557 számok alatti hirdetményben közzé tétettek mind a mellett azok az alólirtuál a hivatalos órákban megtekinthetők.

Brassó 1871. Junius 4.

Russu G. m. p. birói kiküldött.

KERESTETIK

5—6000 forint pénz kamatra, mely biztos birtokokra betáblázandó. 113 2—3

Bővebb tudomást ad a szerkesztőség.

Nyomatott Römer és Kammerel.

KIADÓ BIRTOK. 103 4—8

Urmösön a vasuti állomástól egy negyed óra távolságra egy 280 hold területű birtok — minden hozzátartozó gazdasági épületekkel, és egy ujan épült szeszgyárral hat évre haszonbérbe adandó. Bővebb felvilágosítást ad Urmösön Lázár Mihály és Brassóban a Nemere szerkesztősége.

Wannieck Frigyes, vasöntödeje és gépgyára Brünben

Ajánlkozik mindennemű gépek készítése, valamint Czukorgyárak, Szeszgyárak, Fűrész és Lisztelőmalmok, Olaj, Keményítő és Spodiumgyárak, Gyapjumosók és szárítók felállítására s. a. t. Bányagépek — Szivatjuk, Gőzgépek és üstök; közönséges és sodronykötél átvitelek szállítására. Mind kitünő készítmények a legjutányosabb árokon. 104 4—30

Képviseltetik Brassóban

F. Podusehka által

Nagyutsza 529-ik szám alatt

ORGONÁK!!!

A nagyérdemű egyház előjáróságoknak figyelmébe ajánlja alólirt, hogy uj orgonák a jelen korszak szerént különféle dispositiókkal bár minő nagyságuk készítését elvállalja. (79 9—0)

Kitünő változatok ára 50 frtt. föl 300 frtig. Továbbá minden régi orgonák javítására és módosítására ajánlkozik oltsó árban, több évi jót állás mellett.

Brassó, Bolgárszeg 1436 szám.

NAGY J.,

orgona- és zongoraművész.

PAP FERENCZ nádszék- és butorgyártó.

Figyelmébe ajánlja a t. cz. közönségnek jó és oltsó nádszék, fontelle, kanape, pione és több fából való szobabutorait.

Megrendeléseket elfogad, és a távolabb vidékre is gyorsan kieszközöl. Kívánatra mintakártyákat bérmentesen küld.

Ugyanott egy tanuló felvétetik.

Gyára és raktára vagyon Brassóban, a Nagypiatzon 326. szám alatt a Remenyik-féle házban a rendőrség (22) mellett. 24—0

Figyelmeztetés

a z előpataki ásványvizet illetőleg.

Alólirt a t. cz. közönséget minden tévedéstől megóvándó, ezennel tudatja, miszerént az esmert gyógyhatású előpataki viznek (Május és Junius haviból töltés a főkutból) főraktárával brassai Joh. Trg. Rissdörfer és Joh. Duschoiu kereskedő czégeket-bizta meg.

A zinkkupakokon Előpatak Josef Goldstein 1871 olvasható, a dugaszokra E. P. betü van süteve.

Ezt a t. cz. közönségnek, a mely előtt az Európában egészségi hatása következtében talán egyedüli Előpataki borviz esmeretes, azutáni alkalmazhatás végett tudomására kívántam jutatni.

Főként figyelmeztetik a t. cz. közönség arra, hogy csak is azon üvegekben vagyon valódi Májusi és Juniusi töltés, a melyek a fennevezett czégektől vásároltnak és a melyeknek kupakjai és dugaszai a fennlirt jegyel birnak. 110 3—4

Előpatak 1871. Május hó.

Goldstein Josef,

az Előpataki ásványviz források hérlője